

betingelsernes Tilstedeværelse, Foranstaltning af Kundgørelse og Udfærdigelse af Bevis for, at Meddelelsen er antagen til Kundgørelse, udredes der til Ægteskabsforstanderen en Afgift af 2 Kr. For Udførelse af Forretningerne ved Ægteskabets Indgaaelse, Registrering o. s. v., derunder Meddelelse af en Udskrift, betales der til Ægteskabsforstanderen 2 Kr. — *Fornydelse af fraskilte Ægtefællers Ægteskab.* Herom have de paagældende at henvende sig til Ægteskabsforstanderen. De have for ham at godtgøre, at ingen af dem efter Skilsmisken har indgaaet nyt Ægteskab, samt at der efter Skilsmisken ikke er indtraadt nogen Omstændighed, der er til Hinder for Ægteskabet. Om den stedfundne Fornydelse af Ægteskabet indføres det fornødne i Ægteskabsbogen, idet Fremgangsmaaden i det Hele er den ovenfor anførte. Har nogen af dem i Mellemtiden været i andet Ægteskab, bliver Fornydelsen af det tidligere Ægteskab at betragte og behandle som *nyt* Ægteskab. — *Kirkelig Indvielse af Ægteskab.* Bestemmelserne herom ere i Hovedsagen følgende: De Krav, der fra Folkekirkens og de her i Landet anerkendte Trossamfunds Side stilles til deres Medlemmer som saadanne med Hensyn til Ægteskab, berøres ikke af denne Lov, for saa vidt de ikke komme i Strid med Lovens Bestemmelser. De fornødne Bestemmelser om kirkelig Indvielse af Ægteskab ved Folkekirkens Præster fastsættes ved Kongelig Anordning. — *Kirkelig Indvielse af Ægteskab* maa ikke foregaa, førend der foreligger lovgyldigt Bevis for, at Ægteskabet retsgyldig er indgaaet. Ved Fastsættelsen af Ritualet bliver det at iagttage, at Ægteskabet er retsgyldig indgaaet før den kirkelige Indvielse, saa at altsaa i Ritualet de paagældende blive at tiltale og behandle som Ægtefolk. — *Kirkelig Indvielse af Ægteskab mellem Personer, der høre til Folkekirken, tilkommer det som Regel* Præsten i det Sogn, hvor Bruden forinden Ægteskabets Indgaaelse havde Hjemsted, at foretage. Forud for Indvielsen kan der finde Tillysning Sted een Gang fra Prædikestolen. — Mener en Præst af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage den kirkelige Indvielse af et Ægteskab, skal han, forinden han nægter at foretage samme, forelægge Biskoppen Sagen. Denne afgør da efter en Undersøgelse af samtlige Sagens Omstændigheder, om den kirkelige Indvielse overhovedet ikke bør finde Sted, eller om i alt Fald den paagældende Præst bør fritages for at foretage den. I sidste Tilfælde staa det Parterne frit for at henvende sig til en hvilken som helst anden Præst om Indvielsens Foretagelse, uden at der hertil udkræves Bevilling. — Forpligtelsen til Mægling i Tilfælde af Separation eller Skilsmisse bortfalder, naar Ægteskabet ikke er kirkelig indviet.